



Op weg naar een geharmoniseerd beleid voor de Noordzee

In de Europese Unie worden kustzones beschouwd als ecologische eenheden die verschillende estuaria bevatten. Verschillende instanties en richtlijnen bepalen het beheer van de

kustzones, met verschillende doelstellingen. Voor de Noordzee ontbrak de coördinatie van deze doelstellingen. Daarom werd het HARBASINS-project opgestart, gefinancierd door het Interreg-IIIb-Noordzeeprogramma, waarin men de EU-richtlijnen voor estuaria en kustgebieden rondom de Noordzee wou harmoniseren. Het INBO werkte hieraan mee, samen met Nederlandse (RIKZ), Engelse (IECES) en Duitse (NLWKN) partners. Begin juni 2008 werd het project na vier jaar afgerond.

Als eindresultaat stelt HARBASINS dat de ecosysteembenadering een belangrijke voorwaarde is voor een succesvolle geharmoniseerde toepassing van de EU-richtlijnen in estuaria en kustwateren. Deze benadering houdt rekening met alle componenten van het ecosysteem en is gericht op een geïntegreerde aanpak van de antropogene effecten op dit complexe

ecosysteem. Hiervoor is integratie nodig op het gebied van beheer, gebruik en wetenschappelijk onderzoek.

De uitgebrachte adviezen van dit project kunnen dienen om de EU-richtlijnen beter op elkaar af te stemmen en geven de beheerders van de verschillende estuaria voldoende aanknopingspunten om integrale beheersplannen op te maken.

Tijdens het project werden drie internationale workshops georganiseerd. Hieruit is een netwerk ontstaan van sleutelfiguren en -instanties, die op het gebied van monitoring en beheer van estuaria en kustwateren transnationaal en over sectoren heen verder zullen samenwerken.

Je kunt het rapport 'HARBASINS, steps towards a harmonised transnational Management Strategy for coastal and transnational waters, Overall Final Report of HARBASINS, May 15th 2008' downloaden via www.harbasins.org/fileadmin/inhoud/pdf/final_documents/HARBASINS_Final_Report.pdf
Meer info over het project vind je op www.harbasins.org

Ilse Simoens, ilse.simoens@inbo.be, tel 02 658 04 16
Jan Breine, Maarten Stevens, Erika Van den Bergh

Europese meerval plant zich voort in het Schulensmeer

Recente visbestandopnames op het Limburgse Schulensmeer bevestigen dat de Europese meerval zich voortplant in Vlaanderen. Het is een van de grootste zoetwatervissoorten; hij kan tot 5 m groot en 300 kg zwaar worden.

Uit archeologische vondsten weten we dat de Europese meerval hier voorkwam tot in de 12e eeuw; het gaat dus om een inheemse soort. Na een lange afwezigheid werd hij pas laat in de vorige eeuw opnieuw opgemerkt in Vlaamse waters. Zo vingen we in 1989 vier exemplaren van ongeveer 80 cm in het Albertkanaal en in 2001 zat er een meerval van 1.70 m en 32 kg in onze fuik in Zevenbronnen. Ook bij recente bemonsteringen van de Zeeschelde, Bovenschelde, Grensmaas, Rupel en Kleine Nete troffen we deze soort aan. Daarnaast zijn er meldingen door sportvissers. Al deze exemplaren zijn hoogstwaarschijnlijk afkomstig van illegale uitzettingen en van ontsnappingen uit private waters. De Europese meerval is immers een gegeerde sportvis en hij werd vanuit Oost-Europa naar veel West- en Zuid-Europese landen getransporteerd en daar uitgezet.

In het Schulensmeer werden in 1999 acht jonge exemplaren (8 – 14 cm) aangetroffen die waarschijnlijk het gevolg waren van natuurlijke voortplanting in het meer. De zeven juvenielen

die we recent vingen, waren nog kleiner (3.5 tot 5.5 cm) en bevestigen duidelijk dat de Europese meerval zich voortplant in het meer. Ook op enkele andere plaatsen vonden we jonge exemplaren.

Het is de vraag of de vernieuwde aanwezigheid van Europese meerval, een vraatzuchtige predator, een zegen is voor ons visbestand. Ongecontroleerde uitzettingen hebben al vaker grote, negatieve gevolgen gehad.



Hugo Verreycken, hugo.verreycken@inbo.be, tel 02 658 04 26
Gerlinde Van Thuyne, gerlinde.vanthuruyne@inbo.be, tel 02 657 04 14